

CEM SANCAR**Kül olurum Kerem gibi yana yana**

Bazılarımız edebiyat sanat kültür üstüne düşünüyoruz. Felsefenin anıt filozoflarından, bilgilerden dem alıyor, tasavvufun, İslam kültürünün kalbine, o muazzam külliyata girmeye cüret edip medeniyetimizin atar damarlarından beyin kabuğumuza ışıklı hikmetler taşıyoruz.

Batıya ve Doğuya birlikte bakmanın, insanlığın ortak mirasına hürmette kusur etmemenin ariflerimize bir kırlangıç yüksekliği sağladığını artık idrak ediyoruz. Ne var ki, hayat dersine çalışan herhangi birinin, bir kırlangıcın gözüyle bakmaya cesaret ettiğinde göreceği kuşbakışı fotoğraf pek de hoş değil...

Kültür hayatımız; içine kapanmış havasız çevrelerin, hadi bir adım ileri gidelim, "körlerle sağırılar birbirini ağırlar" korosunun bitmez tükenmez konseriyle bunaltıcı...

Bunu görmek için insana hiperaktif bir zekâ lâzım değil. Her şey ayan beyan.

Hatta geçenlerde yazar bir insan sosyal medyada "gençler çetelerden şikâyet etmeyi bırakın, kendi çetenizi kurun" diye yazdı... Bu lafı bilmeyenler için söyleyelim:

90'ların lafı bu. O vakitler yukarı mahallede epey prim yapmıştı. Bana kalırsa, ilk elde sonradan görme bir tecessüs, ikinci elde vakti geçmiş anlamsızlık...

Neyse konu bu değil.

Konu sakil vaziyetler alan dar alanda kısa paslaşmalar, insanların kanal değiştirmesine yol açacak bir istiap haddini zannımca çoktan aştı.

Mesela kimse kimsenin romanını, öyküsünü, şiirini, sözünü, güzel tarafını görmüyor, görse de burun kıvrıyor.

Her iki mahallenin muhtarlıklarına asılan bültenlerde 'vay be!' diyebileceğimiz, işte bu diyeceğimiz yeni bir isim çıkmamasının arkasında bence bu var. Uykucu kolaycılık, ilgisizliğin yarattığı mecalsizlik, tembel neme lazımcılık, semt asabiyeti...

Kültür gündeminde olan hiçbir şeyin artık bizi heyecanlandırmadığını söylemek belki de oksijen israfı...

Tamam da bu durumun üstünde oturup konuşmanın zamanı gelmedi mi?

Bu noktada problem: Medeniyetimizin çoğul birikimlerine bakarken, Cumhuriyet dönemi dahil tüm dönemlerin kurucu kültür profillerine şevkle, anlayışla yaklaşmamız gerekliliği.

Yüksek bir zaviye hepimiz için elzem...

Ha diyeceksiniz ki bütün tarihimizi flulaştırıp her şeyi 1923'ten başlatan 'Seküler Rahiplere' ne diyeceğiz!

Paçalarından hâlâ darbe akan emekli askerlerin karşısında vuruşa vuruşa büyütmeye çalıştığımız demokrasiyi nasıl koruyacağız?

[FETÖ](#) belasıyla uğraşırken aradan ekranlara sızan yaygaracı pancar motorlarını ne edeceğiz?

Bence lafı dolandırmaya hiç gerek yok. Eski vesayet günlerini özleyenler suçlusu oldukları darbe kültürünü temize çekmeye uğraşan kurnaz sinsilerdir ve biz onları enselerinden tanırız...

[Öte](#) yandan darbe kültürünün yıllarca bilinçaltımıza işlediğini de bilir, (Cioran'ın dediği gibi) 'alttan alta zorba seçkinlerin yerine geçmek isteyen ihtiraslı köleler' olduğumuzu hatırlar...

Henüz yeni yeni uyanmaya başladığımızı, kafamızın karışık ve gözlerimizin çapaklı olduğunu bilir... O lekeyi bireysel kimliklerimizden de temizlemek, söküp atmak isteriz.

Demek istediğim:

Derin dondurucuda dondurulmuş Katatonik kinlerin zırnık itibarı yoktur nezdimizde.

Öte yandan bulanmış zihinlerimizi, uyuşmuş kanatlarımızı da açmalı.

Kaliteye, ortak dile, fikri derinliğe, 'Yunus' tadında bir hısımlığa açılan, kalbi olan herkesi kapsayan büyük ölçekli yaklaşımlara yönelmeliyiz.

Hak ve hakikatin medeniyeti orada bir yerlerde dimdik ayakta. O iklim bizden irfanımızı, bilgeliğimizi yeni zamanlara taşımamızı bekliyor.

Rahat kaçırıcı, can yakıcı bir durum bu. Diğer taraftan zindelik kaynağı da!

Ne demişti şair ama:

Sen yanmazsan, ben yanmazsam nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa...

(Meraklısına Katatoni:

Negativizm, donup kalma, donakalmak. Şizofreninin bir alt tipi.)

Yasal Uyarı: *Yayınlanan köşe yazısı/haberinin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberinin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.*

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **İtirazım var şu yanlış gidene (2.2.2020)**
- > **Sihirli bir hayatın ortasındayız (26.1.2020)**
- > **Kendini kaybetmenin Robin Hood'u (19.1.2020)**

